

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/148/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010215
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3715010215.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému B. V., nar. XX.X.XXXX v B. Z., pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm.d), ods.3 písm.a) Tr.zák. s poukázaním na § 139 ods.1 písm.e) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 10. septembra 2015, sp. zn. 2T/116/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného B. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 2T/116/2015 zo dňa 10.9.2015 bol obžalovaný B. V. uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm.d), ods.3 písm.a) Tr.zák. s poukázaním na § 139 ods.1 písm.e) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 28. novembra 2014 asi o 15.00 hod. v Púchove na Štefánikovej ulici, v spoločných priestoroch na schodisku bytového domu č. XXX, vo vchode č. 1, fyzicky napadol tam prítomnú O. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. č. XXX, okres B. tak, že po tom, ako si ju krátko predtým vytipoval v hypermarkete Billa v Púchove, sledoval ju k uvedenému bytovému domu, vybehol za ňou po schodisku vedúcom od vchodových dverí na prvé poschodie, kde ju fyzicky napadol opakovanými silnými údermi päšťou, eventuálne kopancami do oblasti tváre, hrudníka a brucha, pričom jej z ľavej ruky vytrhol dámsku kabelu čiernej farby, obsahujúcu osobné doklady, dámsku peňaženku s finančnou hotovosťou najmenej 85,84 Eur, kľúče, načúvacie zariadenie pre sluchovo postihnutých a s kabelou v ruke z miesta činu ušiel, čím O. W., spôsobil pomliaždenie mozgu v oblasti čelového laloka obojstranne, pomliaždenie mozgu v oblasti temenného laloka vľavo, poúrazové krvácanie pod mäkké obaly mozgu v oblasti čelových lalokov obojstranne, malý akútny hematóm pod tvrdou mozgovou plenou v oblasti temena a záhlavia vpravo, kraniofaciálnu traumu, zlomeninu vonkajšej steny dutiny hornej čeľuste obojstranne bez posunu, krvácanie do dutín hornej čeľuste obojstranne, krvácanie do dutín klinovej kosti obojstranne, zlomeninu jarmového oblúka vľavo bez dislokácie, otras mozgu, pomliaždenie hrudníka, pomliaždenie brucha, poúrazovú anémiu ťažkého stupňa, tržnozmliaždenú ranu v oblasti spánku a temena vľavo a pomliaždenie tváre obojstranne, ktoré zranenia si vyžiadali liečbu, ako aj obmedzenie v bežnom spôsobe života po dobu najmenej štyroch mesiacov, v dôsledku priameho poranenia viacerých častí mozgu v oblasti čelových lalokov, bol priamo ohrozený životne dôležitý orgán - mozog a tým život poškodená O. W., ktorá bola úplne odkázaná na pomoc druhých osôb a odcudzením vecí jej spôsobil škodu vo výške 401,54 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest 10 rokov odňatia slobody, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na dobu 2 roky a podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. aj ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť škodu poškodená O. W., nar.

X.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX, okres B., zastúpená splnomocnencom JUDr. Janou Glosíkovou, trvale bytom Bratislava, Vavilovova 20, vo výške 8.229,51 Eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne poukázal v prvom rade na tú skutočnosť, že viaceré procesné úkony v predmetnej trestnej veci v rámci prípravného konania a to jeho výsluch, ako výpoveď niektorých svedkov boli vykonané bez prítomnosti obhajcu napriek tomu, že sa jedná o povinnú obhajobu s poukazom na § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., preto prvostupňový nemal na takto zabezpečené dôkazy vôbec prihliadať. Pokiaľ ide o dôkaznú situáciu, sám obžalovaný sa necíti byť vinným zo spáchania uvedeného skutku, nakoľko sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil. Skutočnosti uvádzané v napadnutom rozsudku sa nezakladajú na pravde a sú v rozpore s objektívnym skutkovým stavom, nakoľko neexistuje žiadny priamy dôkaz, ktorý by preukazoval, že skutok spáchal on. Jednotlivé nepriame dôkazy, na základe ktorých súd ustálil jeho vinu a to jeho výpoveď ako v postavení obvineného zo dňa 30.11.2014 a 1.12.2014, ďalej výsluch svedkyne F. Z. zo dňa 30.11.2014 ako aj konfrontácia s V. X., rovnako ako jeho výsluch boli vykonané pred vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania, teda tieto dôkazy boli vykonané bez prítomnosti jeho obhajcu. Navyše jeho výsluchy v prípravnom konaní v postavení podozrivého a neskôr obvineného boli vykonávané v neskorých nočných hodinách, za účasti väčšieho množstva účastníkov, ktorí na neho robili nátlak, aby sa ku skutku priznal, že bude pustený a pôjde domov. Mal v tom čase tiež silné abstinenčné príznaky, bol nevyspatý a súhlasil so všetkým, čo mu policajti povedali. Zápisnicu podpísal bez toho, aby poznal jej obsah. Podľa jeho názoru vyšetrovateľ pri vykonávaní procesných úkonov postupoval v rozpore s príslušnými zákonnými ustanoveniami a napokon aj prvostupňový súd sa dôsledne neriadil pri hodnotení dôkazov ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Pokiaľ ide o svedecké výpovede F. K. a M. K., z ich výpovedí nevyplýva, že by videli konkrétne jeho ako skáče na garáž, odhadzuje kabelku a neskôr sa po ňu vracia, aby z nej vybral peňaženku. Ani jeden z týchto svedkov ho neusvedčuje ako páchatela skutku. Svedkovia V. X. a F. Z. popreli skutočnosti ním uvádzané v prvotných výpovediach teda, že by mali poškodenú sledovať a v bytovom dome prepadnúť. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď Y. K., táto je ovplyvnená svojou matkou V. K., ktorá má k nemu negatívny vzťah z dôvodu, že s jej dcérou požíval alkohol a užíval drogy. Tvrdenia svedkyne Y. K. ako aj jej matky V. K., že to bol on, kto ju navštívil v nemocnici a dal do šuflíku osobné doklady poškodenej, vyvracia svedecká výpoveď S. Z.. Táto svedkyňa pracuje ako vrchná sestra na spomínanom psychiatrickom oddelení a predmetné doklady poškodenej jej boli odovzdané sestričkou dňa 3.12.2014, z čoho je zrejmé, že doklady sa našli dňa 2.12.2014 teda v čase, keď on už bol vo väzbe a teda osobné doklady poškodenej nemohol v žiadnom prípade odložiť do nemocničného šuflíka ako to tvrdia svedkyne K.. Navyše podľa svedkyne Z. mala Y. K. návštevy zakázané a okrem rodinných príslušníkov sa k nej žiadna osoba nemohla dostať. Pokiaľ teda súd založí vinu na nepriamych dôkazoch, tieto musia tvoriť logický ničím nenarušovaný súhrn vzájomne sa dopĺňajúcich sa dôkazov usvedčujúcich konkrétneho páchatela a súčasne vylučujúci možnosť iného záveru, čo podľa názoru odvolateľa v danom prípade neexistuje. Vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok považuje za nespravodlivý a neobjektívny, nakoľko skutok on nespáchal, preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania a navrhla po zrušení napadnutého rozsudku oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, alternatívne vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Splnomocnený zástupca poškodenej R.. O. N. uviedol, že pokiaľ ide o výrok týkajúci sa náhrady škody, proti tomuto odvolanie nepodali.

Obžalovaný uviedol, že popiera spáchanie skutku a navrhol rozhodnúť v súlade s návrhom jeho obhajkyne.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného.

Nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami obžalovaného a jeho tvrdením, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní prihliadol na nezákonne vykonané dôkazy a to jeho prvotnú výpoveď a prvotné výpovede svedkyne F. Z. a V. X. a tiež konfrontácie vykonané dňa 30.11.2014 s V. X., pričom nezákonnosť týchto dôkazov vidí v tom, že tieto výsluchy boli vykonané v neprítomnosti obhajcu, hoci sa jedná o povinnú obhajobu s poukazom na § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a teda boli porušené jeho práva na obhajobu. V prvom rade je nutné uviesť, že z ničoho nevyplýva, že by okresný súd pri rozhodovaní o vine prihliadol a svoje rozhodnutie založil na dôkazoch zadovážených pred vznesením obvinenia a pokiaľ ide o dôkazy zabezpečené po vznesení obvinenia, všetky boli vykonané zákonným spôsobom, pričom neboli porušené práva obvineného na obhajobu. Odvolací súd poukazuje na to, že vyšetrovateľ dňa 01.12.2014 obvinenému B. V. vzniesol obvinenie pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm.d) s poukazom na § 139 ods.1 písm.e) Tr.zák., na tam uvedenom skutkovom základe, pričom v tom čase nebol prítomný dôvod povinnej obhajoby, keďže skutočnosť, že skutok je potrebné ďalej posudzovať podľa prísnejšieho ustanovenia ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm.d), ods.3 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.e) Tr.zák. (na čo bol obvinený vyšetrovateľom písomne upozornený oznámením zo dňa 16.12.2014) vyšla najavo až neskôr po vypracovaní znaleckého posudku o zraneniach poškodenej a zistení, že jej bola spôsobená ťažká ujma na zdraví. Z uvedeného vyplýva, že ak bol obvinený dňa 01.12.2014 po vznesení obvinenia vypočutý vyšetrovateľom aj bez prítomnosti obhajcu, kde po riadnom zákonom poučení uviedol, že právo zvoliť si obhajcu nevyužíva, tohto si nevolí a vyhlásil, že bude vypovedať, je možné na takýto dôkaz prihliadnúť, pretože bol vykonaný zákonným spôsobom. Dôvody povinnej obhajoby nastali v danom prípade momentom vzatia obvineného do väzby dňa 02.12.2014 sudcom pre prípravné konanie, pričom od tohto okamihu mal obvinený obhajcu, ktorý sa následne zúčastnil všetkých vyšetrovacích úkonov a bol pri vypočutí všetkých svedkov.

Obvinený vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 01.12.2014 po vznesení obvinenia hneď v úvode uviedol, že skutočnosť tvrdené v uznesení obvinenia sú pravdivé až na to, že poškodenej nespôsobil tam uvedené zranenia. V ďalšej časti výpovede pomerne podrobne popísal priebeh skutku a uviedol, že na popud V. X. si ešte v predajni Billa vyhliadli staršiu pani, ktorú chceli okradnúť. Preto ju sledovali kam pôjde a vošli za ňou do vchodu bytovky, kde V. X. zostal pri vchodových dverách a on sa rozbehol hore schodmi, kde na schodoch vytrhol poškodenej z ruky kabelku a igelitku a utekal preč. Zdalo sa mu, že poškodenej padá na schody, on tomu nevenoval pozornosť. Igelitku ešte na schodoch zahodil a s kabelkou a utekal preč dolu schodmi, vybehol okolo X., ktorý stál stále pri vchodových dverách zadnými dverami na dvor bytovky. Následne dobehol k nejakým garážam, kde sa mu na druhýkrát podarilo vyhodiť kabelku na strechu garáže. Potom prebehol okolo, vyskočil na garáže a z kabelky vybral hneď dámsku peňaženku. Uvidel X. s priateľkou F., ktorý stál v pochode v dvore bytovky od ul. 1. mája. Ten na neho zakričal, že sa stretnú na múriku pri Váhu. Následne zišiel z garáže a išiel na dohodnuté miesto, kde bol X. s priateľkou F. a po prehlíadnutí peňaženky zistil, že tam je 85 €, ktoré si s X. rozdelili. Uviedol tiež, čo mal v čase skutku oblečené, pričom časť tohto oblečenia a to šuštiaky s bielym pásom na bokoch už nevie kde sa nachádzajú, pretože sa prezliekol, ale nevie kde. Vo výsluchu zo dňa 02.12.2014 pred sudcom pre prípravné konanie rozhodujúcim o návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby obvinený B. V. uviedol, že sa pridrižiava svojej výpovede urobenej po vznesení obvinenia a dodal, že keď poškodenej vytrhol tašku z ruky, urobil to tak, aby v prípade, že spadne, spadla na hornú časť schodov a nie dole schodmi. Keď utekal od nej videl, že padla na schody. Pokiaľ utrpela zranenia, tieto jej musel urobiť niekto iný.

Vo svojej ďalšej výpovedi z prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní už poprel, že by sa takého konania dopustil. Po tom, čo mu bola prečítaná jeho výpoveď z 01.12.2014 a 02.12.2014 a poukázané na rozpory, obvinený uviedol, že vtedy vypovedal tak z dôvodu, že bol na neho príslušníkmi polície robený nátlak, aby sa ku skutku priznal, mal tiež abstinenčné príznaky, bol nevyspatý a súhlasil so všetkým, čo mu policajti povedali, pričom zápisnicu podpísal bez toho, aby poznal jej obsah.

Takúto zmenu výpovede obžalovaného aj odvolací súd vyhodnotil ako účelovú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Uvedenému nasvedčuje nielen skutočnosť, že priamo v zápisnici o jeho výpovedi po vznesení obvinenia je uvedené, že počas výsluchu na neho nebol vyvíjaný žiadny psychický ani fyzický nátlak, táto súhlasí s jeho výpoveďou, nežiada ju doplniť a na znak súhlasu s tým ju podpísal. Navyše svedkovia vyšetrovateľ mjr. Ing. B. a npor. Ing. K., ktorí boli vypočutí súdom uviedli, že obžalovaný vypovedal dobrovoľne. Tvrdenie obžalovaného je nelogické i v tom, že ak by bol k výpovedi nútený príslušníkmi polície, je nepochybné, že by takúto skutočnosť uviedol najneskôr pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie, čo však neurobil, práve naopak svoju predchádzajúcu výpoveď potvrdil. Preto aj odvolací súd vyhodnotil výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 01.12.2014 a 02.12.2014 za pravdivé a to aj s poukazom na ďalšie vykonané dôkazy.

Čo sa týka svedkyne a poškodenej O. W., táto sa k samotnému skutku nevedela vyjadriť, nakoľko si po zraneniach, ktoré utrpela, na nič nepamätá. Uviedla len to, že ju našli na schodoch celú zakrvavenú.

Svedkyňa Y. O. vypovedala k okolnostiam za akých po vojdení do vchodu našla na schodoch zranenú poškodenú O. W., no k samotnému skutku nevedela taktiež nič uviesť.

Svedok R.. O. N., zať poškodenej O. W., sa k skutku nevedel vyjadriť. Vo svojej výpovedi uvádzal len okolnosti, keď našiel zranenú poškodenú na schodoch a neskôr po jej prevezení do nemocnice zistil, že jej chýba kabelka.

Svedok M. K. vypovedal, že v inkriminovanom čase bol na balkóne bytu orientovaného tak, že vidno do dvora bloku a na garáže. Spozoroval pritom muža, ktorý vybehol zo zadného vchodu bloku na dvor a tento sa snažil najskôr vyhodiť na strechu nejaký predmet, čo sa mu podarilo až na druhýkrát. Svedok si všimol, že sa jedná o čiernu tašku. Potom tento muž bežal okolo kontajnerov a stratil sa mu z dohľadu. Opäť ho zbadal až na ul. Obrancov Mieru, pričom podľa svedka musel preskočiť plot na konci garáží a následne ho už nevidel. Muž mal oblečené nejaké čierne nohavice, čiernu bundu a čiernu šiltovku. O uvedenom pozorovaní povedal svojej manželke. Neskôr asi za päť minút ho manželka upozornila na muža, ktorého spoločne pozorovali z okna a videli ako z ul. Obrancov mieru vyskočil na malý domček, ktorý je súčasťou garáží, následne na garáže a prišiel k predmetnej kabelke, vzal ju a kutral v nej. Z tašky zobral nejakú vec, zoskočil na ul. Obrancov Mieru a už ho nevideli. Manželka mu ešte povedala, že ten muž keď vyskočil na strechu domčeka sa prikrčil a akoby na niekoho mával, no toto on nevidel. Muža svedok nepoznal, vyslovil domnienku, že to bol iný muž ako ten prvý, jeho oblečenie v tomto prípade popísal tak, že mal oblečenú modrú bundu (mikinú) a tmavé nohavice, bol bez šiltovky. Následne zaregistroval, že prišla záchranka k vchodu odkiaľ vybehol muž prvýkrát. Na druhý deň kabelka na streche už nebola, nevie kto ju zobral.

Svedkyňa F. K. potvrdila výpoveď svojho manžela s tým, že oblečenie muža, ktorý vyšiel na garáže a prehľadával kabelku popísala čiastočne odlišne od svojho manžela. Podľa nej mal tento muž oblečenú tmavú mikinu alebo bundu a bledomodré šušťáky s bielym prúžkom na boku.

M. V. X. a svedkyňa F. Z. po vznesení obvinenia B. V. využili svoje zákonné právo a odmietli vypovedať. Svedok X. na hlavnom pojednávaní potom vypovedal a uviedol, že po nákupe v Bille sa s obžalovaným rozišli a s prepadnutím poškodenej nemá nič spoločné.

Z výpovede svedkyne V. K. vyplýva, že jej dcéra Y. K. bola hospitalizovaná od 23.11. 2014 v nemocnici v Považskej Bystrici. V niektorý deň, nespomína si presne ktorý, bola na návšteve za dcérou Y. v nemocnici aj so svojou druhou dcérou. Keď bola na návšteve u svojej dcéry v nemocnici, našla v stolíku dcéry občiansky preukaz na meno poškodenej, kartičku poisťovne na to isté meno, ako aj ďalšie doklady a tieto odovzdala personálu, pretože si myslela, že sú nejakej inej pacientky. Následne sa od dcéry B. dozvedela, že Y. sestre povedala, že tieto doklady jej v nemocnici dal obžalovaný V.. Túto skutočnosť jej

následne potvrdila aj dcéra Y. K., ktorej sa na to pýtala, pričom B. V. vtedy spomínal niečo v tom zmysle, že si na tie doklady vezme nejakú pôžičku.

Svedkyňa Y. K. uviedla, že s obžalovaným mala v minulosti bližší vzťah. Vypovedala, že v čase keď bola hospitalizovaná v nemocnici, ju niekedy v prvých dňoch osobne navštívil B. V., ktorý jej dal predmetné doklady do šuflíka. Nič jej k tomu nepovedal a nevie z akého dôvodu ich doniesol. Tieto doklady neskôr našla jej matka a tieto odovzdala personálu. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa doplnila, že v predmetný deň, keď jej obžalovaný doniesol doklady, nebol za ňou nikto iný. Taktiež uviedla, že neskôr na popud matky obžalovaného tohto navštívila vo väzbe, kde ju presviedčal, aby si k tým dokladom niečo vymyslela v tom zmysle, že to nebol on, kto jej ich dal v nemocnici.

Z výpovede svedkyne S. Z. vyplynulo, že jej ako vedúcej sestry lôžkovej časti oddelenia v nemocnici boli sestričkou odovzdané doklady poškodenej, ktoré jej priniesla V. K. s tým, že ich táto našla v nočnom stolíku dcéry Y.. Svedkyňa sa potom sama išla opýtať Y. K. ako sa k nej tieto doklady dostali, na čo jej Y. K. uviedla, že jej ich doniesol B. V.. Aj keď svedkyňa uvádzala, že návštevy boli na ich oddelení zakázané a vylúčila, že by sa nepovolané osoby na návštevu dostali, súčasne potvrdila, že spomínané doklady pacientka Y. K. pri prijímaní na oddelenie s istotou nemala.

Napokon znaleckým posudkom a výpoveďou znalca MUDr. Pavla Mičiaka boli preukázané zranenia poškodenej O. W., tak ako sú uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, pričom znalec uviedol, že poranenie mozgu, poúrazové krvácanie pod mäkké obaly, zlomenina hornej čeľuste a zlomenina jarmového oblúka sú zraneniami ťažkými, ostatné poranenia sú stredne ťažké a ľahké. K mechanizmu vzniku zranení znalec uviedol, že takéto rozsiahle zranenia nemohli byť spôsobené len pádom zo schodov, ale boli spôsobené opakovaným útokom inou osobou a pomerne silnou intenzitou úderov, event. kopancov. Pádom boli spôsobené tržné rany vo vlasatej časti hlavy a ostatné jednoznačne údermi. Zranenie zanechá u poškodenej trvalé následky.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie bolo zistené, že obžalovaný trpí závislosťou od pervitínu. V čase spáchania činu obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať a chápe zmysel a účel trestného stíhania. Znalci doporučili mu uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Vyššie citované dôkazy sú len tie najdôležitejšie, na ktoré bolo potrebné poukázať, pričom tieto aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne preukazujú, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný B. V.. Je pravdou, že jediným priamym dôkazom usvedčujúcim ho zo spáchania skutku sú jeho výpovede z prípravného konania urobené krátko po vznesení obvinenia a pred sudcom pre prípravné konanie. S týmito výpoveďami však nepochybne korešpondujú aj ďalšie nepriame dôkazy a to výpoveď svedka M. K., ktorý videl páchatela vybehnúť krátko po čine z vchodu a jeho oblečenie a pohyb popísal v podstate zhodne ako sám obžalovaný vo výpovedi po vznesení obvinenia. Ich výpoveď sa zhoduje aj v takej skutočnosti, že kabelku obžalovaný na garáž vyhodil až na druhý pokus, pretože na prvýkrát sa mu to nepodarilo. Takéto podrobnosti mohol vedieť len páchatel činu a nie osoba, ktorá skutok nespáchala. Popis oblečenia svedkom a napokon aj obžalovaným v predmetnej výpovedi tiež korešponduje s jeho fotografiou z kamerového záznamu urobeného krátko pred činom v predajni Billa (č.l.259-260). Napokon ani odlišný popis oblečenia muža svedkami M. K. a F. K., ktorý sa s krátkym odstupom času vrátil a na garážach prehľadával kabelku nevylučuje, že ním bol obžalovaný, keďže tento pripustil, že šušťáky si prezliekol a ako vyplýva zo spomínanej fotodokumentácie z Billy, pod čiernou bundou mal oblečenú práve modrú mikinu. Ďalším článkom usvedčujúcim obžalovaného zo spáchania činu je výpoveď svedkyne Y. K., ktorá uviedla, že doklady poškodenej jej dal do nemocničného stolíka práve obžalovaný B. V., podporená výpoveďou jej matky V. K. a svedkyne S. Z.. Tvrdenie obhajoby, že podľa výpovede svedkyne Z. návštevy boli zakázané a okrem rodinných príslušníkov sa k nej žiadna osoba nemohla dostať, vyvracia výpoveď svedkyne Y. K. a napokon aj skutočnosť uvádzaná samotnou svedkyňou Z., že spomínané doklady pacientka Y. K. pri prijímaní na oddelenie s istotou nemala. Pokiaľ tiež obhajoba poukazovala na to, že podľa svedkyne Z. sa doklady našli až v čase keď obžalovaný bol už vo väzbe a teda osobné doklady poškodenej nemohol v žiadnom prípade odložiť do nemocničného šuflíka ako to tvrdia svedkyne K., k tomu krajský súd uvádza, že doba, kedy boli doklady nájdené, nemusí korešpondovať s dňom, kedy obžalovaný doklady do nemocnice doniesol. Tomuto nasvedčuje aj výpoveď Y. K., že obžalovaný doklady doniesol v prvých dňoch jej hospitalizácie. S poukazom na vyššie uvedené dokazovanie aj odvolací súd dospel k záveru, že jednotlivé vykonané

nepriame dôkazy v prejednávanej veci spolu s výpoveďou obžalovaného po vznesení obvinenia tvoria taký okruh dôkazov vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, na základe ktorých možno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný B. V.. Pokiaľ obžalovaný popieral, že by poškodenú pri prepadnutí aj fyzicky napadol, táto jeho obrana bola vyvrátená znaleckým posudkom a výpoveďou znalca MUDr. Pavla Mičiaka. Napokon ani podľa výpovede samotného obžalovaného z prípravného konania sa pri poškodenej v čase činu nenachádzala žiadna iná osoba.

Po vykonanom dokazovaní potom okresný súd konanie obžalovaného aj správne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm.d), ods.3 písm.a) Tr.zák. s poukázaním na § 139 ods.1 písm.e) Tr.zák. Ten svojim konaním nepochybne naplnil tak znaky skutkovej podstaty uvedeného obzvlášť závažného zločinu, pretože proti inej osobe použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na osobe vyššieho veku, teda chránenej osobe.

Napokon tiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v minulosti stál už pred súdom, avšak hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený. Štyrikrát bol priestupkovo riešený. Po zhodnotení uvedeného trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 10 rokov odňatia slobody, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom zákonným a primeraným. Správne bol podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na dobu 2 roky a s prihliadnutím na znalecký posudok znalcov psychiatrov podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. aj ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie.

Napokon i výrok, ktorým bol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný zaviazaný nahradiť škodu poškodenej O. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX, okres B., zastúpená splnomocnencom vo výške 8.229,51 Eur, je správny a zákonný. Poškodená si spôsobenú škodu riadne a včas uplatnila a jej výška má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.